

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

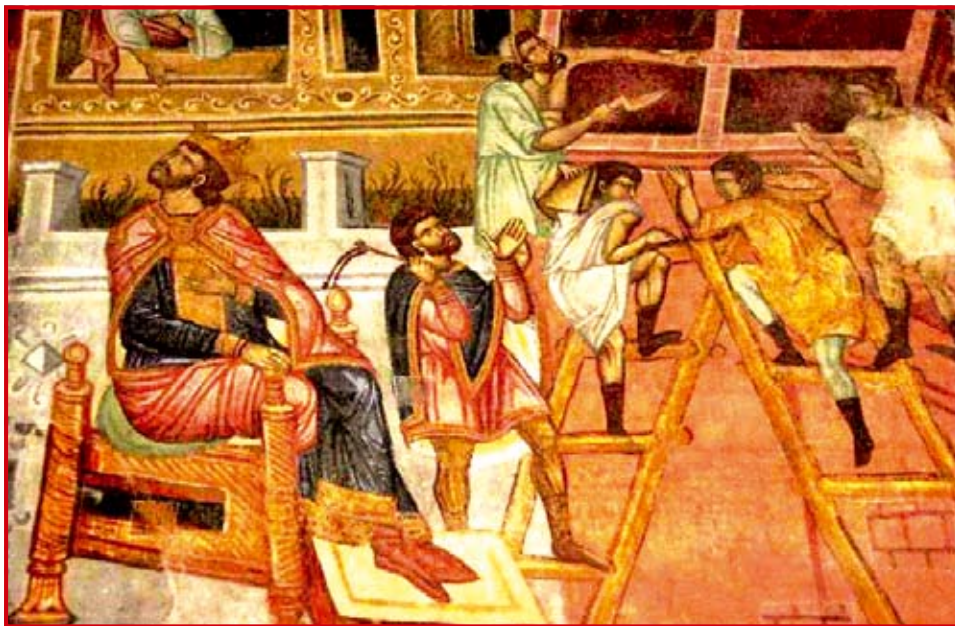
DUMINICA A 26-A DUPĂ RUSALII

Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina

**SF. AP. FILIMON, ARHIP. ONISIM,
ȘI APFIA; SF. MC. CECILIA**

CINE SE ÎMBOGĂȚEȘTE ÎN DUMNEZEU?

„Suflete, ai multe bunătați strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.”(Luca 12, 19-21)

A trecut o săptămână din Postul Nașterii Domnului și Biserica ne pune înaintea pilda bogatului nebun căruia i-a rodit țarina din belșug. Încă din copilărie, mi-aduc aminte că în această perioadă accentul cade nu numai pe post, ci și pe milostenie. Pentru că postul acesta ne pregătește să primim de la Dumnezeu cel mai mare dar: Întruparea Fiului Său. De aceea, când postim învățăm cum să împărțim pâinea cu cel flămând, căci spune Isaia că făcând așa, lumina lui Dumnezeu va merge înaintea noastră, și slava lui Dumnezeu în urma noastră. Pe vechile ruine vom ridica clădiri noi. Bogatul nebun din Evanghelia de azi a crezut că o să împărătească lumea. Se făcuse stăpân nu numai peste cele trecătoare, ci și peste sufletul său. Era atât de nebun încât rânduia pentru sine ani în care să se vesească și să se bucure de roadele țarinilor sale. Dar Dumnezeu n-a vrut așa! A pus capăt răutății, căci de multe ori Dumnezeu îngăduie moartea ca nu cumva răutatea să fie fără sfârșit. Este, dacă vreți, Evanghelia de azi o aducere aminte a faptului că nu împărțim lumea. Că ochiul nostru trebuie să vadă suferința din jur, nevoile semenilor noștri ajunși la marginea societății, lacrimile copilului care nu are ce mânca, suferințele părinților care nu le pot agonisi copiilor traiul cel de toată vremea, și strigătele de durere ale bătrânilor părăsiți și fără ajutor.

Aceasta vrea Dumnezeu de la noi: să ne uităm și la El când ne întinde mâna sub chipul unui amărât, unui orfan, unei văduve, și din puținul nostru să facem parte și acestor oropsiți cu care se identifică El. Acesta este postul care îi place lui Dumnezeu, să împărțim pâinea cu cel flămând și să primim la masa noastră pe cel amărât și neluat în seamă de nimeni. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

Cine se îmbogățește în Dumnezeu? Se îmbogățește acela care devine mare prin muncă, cu migală, care de la o zi la alta se leapădă de mândrie, de iubirea de sine, de aroganță, care devine treptat sărac cu duhul. Se îmbogățesc cei din ai căror ochi curg lacrimi – lacrimi pentru acea necurăție care îi înconjoară, pe care n-o pot suporta inimile lor, lacrimile unei dureri nemăsurate pentru suvoaiele de sânge cu care popoarele creștine înroșesc fața pământului. Se îmbogățesc cei care fără de lacrimi nu pot privi la Crucea lui Hristos. Și fericiți, bogați în Dumnezeu devin acești oameni care plâng cu aceste lacrimi sfinte. Sufletele lor întinate se spală și ei devin smeriți și buni, și față de toți se poartă cu dragoste și cu blândețe. Aceștia devin flămânzi și însetați de dreptate, de dreptatea supremă a lui Dumnezeu. Nu pânțele lor flămânzește, ci inima lor nesățios flămânzește de adevăr, curăție, dreptate și bine. Ei devin împreună-pătimitori cu toți oamenii și milostivi, își împart toată

averea celor nefericiți care îi înconjoară. Nu se îngrijesc să-și construiască case mari, ci tot ce le rămâne dau apropiaților lor flămânzi și însetați. Și li se curăță inimile de orice necurăție păcătoasă, de disprețul față de oameni, de aroganță, de preainălțarea de sine, de necurăția gândurilor, de dorințele întinate. Și aceștia devin curați cu inima.

Aceste persoane deseori suferă persecuții pentru Hristos și pentru Evanghelia Lui. Sunt grele aceste persecuții, dar îi îmbogățesc în Dumnezeu pe cei care le răbdă în chip cuvenit. Din persecuții ies sporți duhovnicește, se întorc curățiți, trecând prin focul și apa cumplitelor încercări ale credinței. Și lor le este pregătită Împărăția lui Dumnezeu. Iar cei care sunt batjocoriți pentru că Îl iubesc pe Hristos, pentru că cred cu toată inima în Evanghelia Lui, cei care sunt ocărăți, care sunt prizonieri se îmbogățesc peste măsură, fiindcă și lor le este făgăduită Împărăția lui Dumnezeu. ❖

Sf. Ier. Luca, Arhiepiscopul Crimeei

SFÂNTUL CUVIOS ANTONIE, PUSTNICUL DE LA IEZERUL VÂLCEA

„Mănăstirea lezer a fost întemeiată de Mircea Ciobanu și doamna Chiajna în anul 1553-1554. A fost refăcută mai târziu de Sfântul Antonie care a venit cu comerțul în zona Vâlcii, iar la vârsta de 65 de ani s-a hotărât să se facă călugăr. Dorința lui era să plece la muntele Athos. Preasfințitul Ilarion, care era în vremea respectivă, nu i-a dat voie să plece. I-a zis că un loc frumos se găsește și la Schitul lezer. Sfântul Antonie a intrat prima dată la Schitul Sărăcinești, unde a fost făcut călugăr. A refăcut chiliile și biserica de acolo, după care s-a retras la Schitul lezer unde a refăcut biserica veche și o parte din chiliile care se găsesc și acum.

După o vreme, s-a format o obște. Într-o noapte, Sfântul a avut un vis în care i se spunea că trebuie să meargă mai sus și să mai construiască o chilie în care să se retragă. Atunci, a găsit o stâncă în care a săpat o peșteră. A avut un ucenic cu care își făcea rânduiala la Sfânta Liturghie. După 25 de ani de viață monahală a trecut la cele veșnice. El și-a cunoscut sfârșitul cu câteva zile înainte.

În anul 1850, Sfântul Calinic (n.r.- de la Cernica), care era episcop la Râmnicu Vâlcea, a vrut să-i descopere sfintele moaște și să le aducă jos la mănăstire. A

făcut o priveghere de toată noaptea și când a urcat la peșteră s-a pornit o furtună puternică, semn că sfântul nu dorea să fie dezgropat. Atunci Sfântul Calinic a renunțat la idee. După 100 de ani, în anul 1950, sora Dumitra, care tot venea să aprindă candela și care se ruga acolo în peșteră, la mormânt, a săpat și a găsit cărămida pe care scria numele sfântului

și osemintele sfântului pe care le-a dus jos, la mănăstire și le-a așezat într-o raclă în sfântul altar. Sfântul Antonie de la Iezer fost canonizat abia în anul 1992. De atunci facem hram Sfântului în fiecare an, în data de 23 noiembrie.” (Maica Mihaela, stareța Schitului Iezerul, Vâlcea – Ziarul de Vâlcea).

Despre cât de cunoscut era Cuviosul chiar din timpul vieții, dă mărturie Părintele Ioanichie Bălan, cel care i-a scris viața cu câțiva ani înainte de a fi canonizat: „Auzindu-se peste tot despre viața sfântă a Cuviosului Antonie, veneau pe poteci de munte numeroși ucenici, călugări, preoți și credincioși să se roage împreună cu el, să-i ceară sfaturi și rugăciuni. Iar fericitul sihastru îi primea cu dragoste, îi odihnea, îi hrănea cu cuvintele cele dumnezeiești și îi libera cu pace, creând astfel o adevărată reînnoire duhovnicească în Oltenia de sub munte. După 25 de ani de aspră nevoiță și sihăstrie, Sfântul Antonie și-a dat sufletul în mâinile Domnului, prin anul 1714, fiind plâns mult de ucenici și îngropat lângă micul său paraclis, cum se vede până astăzi. Credincioșii urcă vara până aici, aprind lumânări, fac rugăciuni și se închină în „Peștera Sfântului Antonie”, cerându-i binecuvântare și ajutor.”

Sfânta Mare Muceniță Ecaterina, patroana teologilor

S-a născut și a crescut în orașul Alexandria Egiptului. Provenind dintr-o familie de rang înalt, Ecaterina a beneficiat de multe privilegii, a studiat foarte mult, astfel că, la vârsta de 18 ani, era cunoscută pentru frumusețea și înțelepciunea sa.

Fiind destul de greu să găsească pe cineva care să fie pe placul fiicei sale, mama se hotărăște să o ducă pe Ecaterina la un părinte duhovnicesc ce locuia în afară cetății. Aici află Ecaterina despre învățătura creștină, însușindu-și anumite cunoștințe despre Mântuitorul Iisus Hristos, iar la finalul discuției, părintele îi dăruiește o icoană a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus în brațe.

În acea vreme, împăratul Maximin Daia (305-313) a venit în Alexandria pentru a afla câți creștini mai sunt, dând poruncă să se jertfească zeilor, iar cine refuza era supus chinurilor și ucis. Ecaterina, văzând înșelăciunea oamenilor, merge la el pentru a-i vorbi despre lepădarea de zei și despre îmbrățișarea vieții creștine, spunându-i: „Cu adevărat, mare rușine este a fi cineva atât de orb și de nebul că să se închine unor urăciuni ca acestea”. Apărând cu tărie

creștinismul, ajunge în față unui consiliu de cincizeci de filosofi păgâni, dintre cei mai iscușiți, care aveau poruncă împărătească să o determine să se închine zeilor. Dar spre mânia împăratului, Ecaterina dovedește deșertăciunea zeilor. În urma unei frumoase pledoarii pentru viața creștină, tradiția spune că filosofii acelei adunări s-au

convertit și au îndurat apoi moarte martirică. Împăratul Maximin Daia fiind nevoit să plece, a întrerupt judecata Ecaterinei, poruncind să fie întemnițată în continuare.

În urma unei vedenii pe care o are împărăteasa Augusta, aceasta merge împreună cu Porfirie, mai marele paznicilor împărătești și, se spune, cu mulți ostași, în temnița Ecaterinei. Urmare a unei discuții, toți se vor converti la credința creștină. Astfel, s-a împlinit proorocia tinerei care i-a zis împăratului: „Mulți din palatele tale vor crede în Hristos Dumnezeu”. După întoarcerea împăratului, Ecaterina este supusă în continuare supliciilor, iar la sfatul unui anume eph Hursaden, ea va fi zdrobită de fiarele ascuțite a patru roți prinse pe aceeași osie, în cele din urmă primind cununa muceniei. De aceea, Sfânta Muceniță Ecaterina este reprezentată în icoane ținând în mână o roată. Împărăteasa a plâns văzând felul cum a pătimit Sfânta Ecaterina.

Moaștele Sfintei Mucenite Ecaterina au fost aflate la sfârșitul secolului al VIII-lea într-o mănăstire din Muntele Sinai zidită de Împărăteasa Elena, mama lui Constantin cel Mare.

LA SĂRBĂTOAREA CUVIOSULUI PAISIE

De această dată, Cuviosul Paisie de la Neamț a adunat la sărbătoarea sa mai mulți credincioși ca niciodată. Biserica și hramul ei se fac din ce în ce mai cunoscute în Capitală, mulți dorindu-și să ajungă să se închine la moaștele Cuviosului Paisie și să participe la slujba de priveghere din ajun sau la Sfânta Liturghie din ziua de 15 noiembrie.

La slujbe au venit Preasfințitul Vaarlam Prahoveanu, episcop-vicar patriarhal, dar și PC arhimandrit Veniamin Goreanu, consilier administrativ al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Deși îl avem în vizită destul de rar, părintele protopop Ioan Armași este o prezență caldă, al cărui cuvânt merge firesc și imediat la sufletele ascultătorilor. Pentru reușita acestui hram, alături de preoții noștri, mulți enoriași s-au ocupat cu organizarea acestui praznic, de la curățenie la aranjamentele florale, de la colive, artos și vin sau fructele puse pe masă în cinstea sfântului, până la foisorul pe care îl avem acum în curte sau sutele de pachete care s-au dat celor care au venit la hram. Mulți oameni s-au implicat, contribuind financiar, material sau nedrămuindu-și timpul și efortul pentru ca să putem arăta cinstirea pe care o acordăm sfântului, dar ca să ne și putem

bucura împreună de acest praznic.

Mulțumiri tuturor celor care au participat la hram, dar mai ales celor care s-au implicat în organizarea praznicului, bine știind că biserica este

locul în care comunitatea parohială arată că este o familie, ai cărei membri sunt responsabili pentru tot ce se întâmplă în biserică. Căci noi, fiecare dintre noi, suntem Biserica. ❖

Vizită la Centrul de copii „Sfânta Margareta”

În preajma praznicului Sfântului Nicolae, în ziua de 08.12.2015, sectorul social al Parohiei Șerban Vodă va merge în vizită la Centrul „Sfânta Margareta” pentru a fi alături de copiii cu dizabilități și a le oferi sprijinul material de care au atât de multă nevoie. Cei care doresc să participe la această acțiune socială, se pot adresa Dnei Ioana Rusu, -coordonator Sector Social.

Acești copii sunt de mult „adoptați” de noi, sunt ai noștri, ca toți copiii parohiei, și-i vizităm și-i ajutăm cu tot ce cu dragoste și compasiune, enoriașii dăruiesc. Iar în Postul Nașterii Domnului, se cuvine să fim alături de pruncul Hristos, arătându-ne omenia față de toți semenii înlăcrimați. ❖

Pentru cei care au fost alături de noi

Am avut serbat hramul cinstind pe Sfântul Paisie de la Neamț așa cum se cuvenea, căci am construit și un foisor în care am așezat moaștele Cuviosului spre închinare. Țin să mulțumesc pe această cale celor care au sprijinit biserica noastră pentru realizarea acestui foisor și să-mi exprim gratitudinea față de cei care au contribuit la confecționarea raclei în care se păstrează moaștele sfântului. Numele

lor rămân spre pomenire în pomelnicul bisericii la ctitori. La rugămintea acestor persoane, nu le fac publice numele atâta timp cât sunt în viață, dar Dumnezeu, Cel care știe, va păstra scris, pentru faptele lor bune, numele lor în Cartea Vieții, căci citim în Apocalipsă: că prin fapte bune aceștia și-au scris numele în Cartea Vieții, iar prin fapte rele aceștia și-au tăiat numele din Cartea Vieții. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	16 ³⁰ -17 ³⁰	Limba engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / Matem. clasa a IV-a	Prof. Ruscescu Georgeta
	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Sâmbătă	15 ³⁰ -17 ³⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Tomescu Paul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 15 - 22 NOIEMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 22 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 25 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 27 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujba de priveghere
Sâmbătă 28 noiembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților Vecernie
Duminică 29 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 30-a după Rusalii (Dregătorul bogat -Păzirea poruncilor) Utrenia, Sfânta Liturghie

O LUME A SPERANȚEI, A IUBIRII ȘI A VIEȚII

Un suflet jertfelnic, acum alături de Sf. Ioan Gură de Aur

Despre Părintele Prof. Arhid. Constantin Voicu (1929-2015), PF Patriarh Daniel afirma că a fost un prieten al Sfinților Părinți și al oamenilor. Teolog de înaltă ținută academică, s-a remarcat prin studii strălucite în țară și străinătate și o rodnică activitate didactică la Institutul de Teologie Ortodoxă din Sibiu, unde a urcat toate treptele carierei universitare, fiind chiar rectorul institutului între anii 1979 și 1992. A organizat și condus nou înființatele facultăți de teologie din Alba-Iulia (1994-2000) și Oradea (2000-2004). (n.r.)

În ziua pomenirii Sf. Ioan Gură de Aur, a adormit în Domnul Părintele Profesor Arhidicon Constantin Voicu. Părintele Voicu a fost pătruns de râvna slujirii Sf. Ioan Gură de Aur a cărui teologie a muncii din operele sale a ținut mult să o prezinte în teza sa de doctorat. Așa cum Sf. Ioan Gură de Aur a fost pătruns de râvna Sf. Apostol Pavel, care spunea: „Cine este slab și eu să nu fiu slab? Cine se smintește și eu să nu ard?” (II Cor. 11, 29), Pr. Prof. Voicu a fost ca o făclie care arde constant și luminează. A fost un suflet atât de mare, ca o alifie de pus la toate rănile, până acolo încât, trupul său părea prea mic pentru un suflet atât de mare. În sufletul său, Hristos a semănat viața Sa plină de înviere, ca și în ucenicii Săi, în care, în bucuria Învierii Sale a umplut de nădejde pe cei în care semănase viața Sa, astfel că, unul din ucenicii Săi putea spune că nimenea nu trăiește pentru sine și nu moare pentru sine, căci „fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem” (Rom. 14, 7-8). Odihna sa este astfel intrarea sub stăpânirea peste cei adormiți a lui Hristos (Rom. 7, 9). Adormirea sa este o odihnă a intrării în bucuria Stăpânului, Care o împarte slugilor Sale bune și credincioase puse peste „puținul” smereniei și ascultării Sale jertfelnice (Mt. 25, 21, 23). Făclia credinței părintelui Voicu și a diaconiei sale jertfelnice, ca unul care, în dăruirea sa de sine nu a trăit pentru sine, s-a aprins și în sufletele noastre. Veșnică să-i fie odihna! ❖

Părintele Diac. Prof. Dr. Ioan Caraza

Așa aș putea caracteriza diaspora românească din Belgia care se strânge în jurul celor 18 parohii ortodoxe de aici. Emisiunea Trinitas TV „Misiune și comuniune” de miercuri 18 noiembrie, realizată, cum bine știm, de Părintele Dinu Pompiliu, ne-a descoperit atât frumusețea vieții duhovnicești a românilor din Charleroi, Parohia Sfinții Mucenici Ioan Valahul și Piat Romanul, Apostolul Belgiei, cât și starea spirituală a unui popor aproape decreștinat.

Gazda emisiunii a fost Părintele Bogdan Florin Vlaicu, alături de cei care susțin activitatea parohiei. Întâmplător sau nu, toți lucrează în sănătate: un doctor ginecolog, o asistentă medicală și un responsabil cu logistica în 5 spitale din Charleroi. Într-o țară în care numărul ateilor sau celor fără religie a crescut îngrijorător, în care islamul deține o pondere importantă printre religiile recunoscute în Belgia, în care căsătoriile homosexuale au fost legalizate încă din anul 2006, iar adopția copiilor de către aceste cupluri oficializată, problemele care afectează moral societatea belgiană vizează o cultură pregnantă a morții. Pentru că pe lângă liberalizarea avorturilor, eugenia și eutanasia au adăugat accente sumbre unei politici demografice „moderne”. Eutanasia a devenit o practică obișnuită și ea este acceptată nu numai în cazul bolnavilor în faze terminale, ca o soluție „umană” la durerea lor, dar și o alternativă de a termina cu viața când tu decizi, cazul unei tinere de 24 de ani care suferea de depresie sau a doi bătrâni ce au ales să plece în aceeași zi din această viață sunt exemple cunoscute în Belgia. Dar nu numai atât, legile eugeniei, a ameliorării populațiilor, de care și Hitler s-a folosit, sunt aplicate și în cazul copiilor nou-născuți și care prezintă probleme medicale care „nu vor permite individului un standard de viață acceptabil”. Această lege îi împuternicește pe doctori, cu acceptul părinților, să ia viața pruncului lor! Avort post-natal. Iar între eugenie și eutanasia, viața individului poate fi curmată oricând.

Pe de altă parte, un aspect interesant este acela al religiei în școli. Cinci marelte culte religioase, între care și ortodoxia,

sunt alegerile elevilor belgieni. La ele se adaugă o morală laică, de fapt ateistă. De menționat decizia înțeleaptă a Curții constituționale belgiene, care de curând a arătat că materia este una angajată filozofic, ateismul fiind o religie fără Dumnezeu, angajată și ideologic, și de aceea este necesar să se ofere o nouă alternativă elevilor: un curs de educație civică. Părintele Bogdan Florin Vlaicu sublinia lupta organizațiilor ateiste pentru impunerea ateismului în societatea belgiană, și faptul că belgieni ar avea nevoie de o a treia evanghelizare. O opțiune pentru belgieni este ortodoxia noastră, care vine alături de un catolicism, cel mai adesea nepracticat, ale cărui biserici sunt părăsite. De aceea catolicii belgieni se bucură de venirea ortodocșilor, căci bisericile lor reintră în viața liturgică, iar unii belgieni vin să asiste la slujbe sau chiar se convertesc.

Nădăjduiesc că v-am deschis curiozitatea să urmăriți această emisiune intitulată „Mărturisire și identitate ortodoxă în Belgia”, filmată chiar în ziua de hram a parohiei, când ÎPS Iosif Mitropolitul Ortodox Român al Europei Occidentale și Meridionale, împreună cu un sobor de 11 preoți din Belgia, Olanda și România, printre care și Părintele Dinu Pompiliu, a oficiat Sfânta Liturghie.

Vă invit să urmăriți toată emisiunea, pentru a înțelege, printre altele, care este scopul și lupta ong-urilor din țara noastră pentru schimbarea moralei și religiei creștine. Și să meditați asupra faptului că nimic nu este întâmplător în mass-media și rețelele de socializare din România în atacul împotriva valorilor ortodoxiei, iar cei implicați în această luptă nu precupețesc nimic. ❖